

คู่มือเตรียมสอบ

กรมศุลกากร

นักวิชาการ

ศุลกากร

ปฏิบัติการ

ประกอบด้วย

ความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง
จำนวน ๒๐๐ ข้อ (๒๐๐ คะแนน)

๑. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกรมศุลกากร
๒. ความรู้เฉพาะตำแหน่ง ดังนี้
 - ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร
 - ความรู้เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ
๓. ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ
๔. การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical thinking)
๕. ความรู้เกี่ยวกับวินัย จรรยาบรรณและจรรยาของข้าราชการกรมศุลกากร

กรม
ศุลกากร

คู่มือสอบ
นักวิชาการศุลกากรปฏิบัติการ
กรมศุลกากร

ราคา 299.-

คำนำ

ชุดคู่มือสอบความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง นักวิชาการศุลกากร ปฏิบัติการ กรมศุลกากร ทางสถาบัน THE BEST CENTER และฝ่ายวิชาการของสถาบันได้เรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมตัวสอบในการสอบแข่งขันฯ ในครั้งนี้

ทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาภายในเล่มมี ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ พระราชบัญญัติ และความรู้ที่กำหนดในการสอบแข่งขัน พร้อมเจาะแนวข้อสอบที่น่าสนใจพร้อมคำเฉลยอธิบาย มาจัดทำเป็นหนังสือชุดนี้ขึ้น เพื่อให้ผู้ที่สอบได้เตรียมตัวอ่านล่วงหน้า มีความพร้อมในการทำข้อสอบ

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดทำต้นฉบับนี้ ทำให้หนังสือเล่มนี้สามารถสำเร็จขึ้นมาเป็นเล่มได้ พร้อมกันนี้คณะผู้จัดทำขออ้อมรับข้อบกพร่องใด ๆ อันเกิดขึ้นและยินดีรับฟังความคิดเห็นจากทุก ๆ ท่าน เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน

ฝ่ายวิชาการ

สถาบัน The Best Center

www.thebestcenter.com

สารบัญ

➤ ความรู้เกี่ยวกับกระทรวงการคลังและกรมศุลกากร	1
➤ ความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับงานศุลกากร (ที่ขอออกข้อสอบบ่อย ๆ)	8
➤ องค์การระหว่างประเทศ อาเซียน การค้าระหว่างประเทศ	15
➤ เขตประกอบการเสรี พื้การศุลกากร	33
➤ อินโคเทอม 2020 (Incoterms 2020)	37
➤ ความรู้เศรษฐกิจพอเพียง การปฏิบัติอุตสาหกรรมไทย ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580)	51
➤ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570	55
➤ กฎหมายที่เกี่ยวกับราชการ งานสารบรรณ	57
➤ ระเบียบบริหารข้าราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534	60
➤ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551	71
➤ ข้อบังคับกรมศุลกากรว่าด้วยจรรยาข้าราชการกรมศุลกากร 2563 และคู่มือจรรยาข้าราชการ	80
➤ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558	83
➤ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ที่ควรรู้	85
➤ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560	88
➤ พระราชกำหนด พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530	151
➤ ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและข้อสอบ	155
➤ ข้อสอบการคิดวิเคราะห์ข้อมูล	188
➤ แนวข้อสอบความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงานศุลกากร	194
➤ ข้อสอบความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ศุลกากร 2560	238
➤ ข้อสอบอัปเดตทักวิชาการศุลกากร	284

ความรู้เกี่ยวกับกระทรวงการคลังและกรมอุตสาหกรรม

◆กระทรวงการคลัง

➤วิสัยทัศน์

“เสาหลักทางการคลังและเศรษฐกิจ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

➤ พันธกิจ

1. เสนอแนะนโยบายการคลังและเศรษฐกิจ
2. บริหารการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ
3. บริหารการเงินแผ่นดิน
4. บริหารจัดการทรัพย์สินภาครัฐ

ข้อสอบเคยถามสัญลักษณ์ของกระทรวงการคลัง

ส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการคลัง(เคยออกข้อสอบ)

มาตรา ๑๑ กระทรวงการคลัง มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมธนารักษ์ กรมบัญชีกลาง
- (๔) กรมศุลกากร
- (๕) กรมสรรพสามิต
- (๖) กรมสรรพากร
- (๗) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
- (๘) สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ
- (๙) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

กระทรวงการคลังมีการพัฒนาระบบงานการให้บริการประชาชนด้านภาษีของ ๓ กรมภาษี คือ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และ กรมศุลกากร เรียกว่า "ระบบบริการ Tax Single Sign On (Tax SSO)" เพื่อเป็นการให้บริการแก่ผู้ประกอบการทั่วประเทศ

การคลังสมัยกรุงสุโขทัยและอยุธยา

การบริหารการคลังของไทยได้ดำเนินมาเป็นเวลานาน นับตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย เป็นต้นมา แต่ยังมีได้จัดตั้งหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่นี้ โดยเฉพาะพระราชทรัพย์ได้มาจาก **ส่วยสาอากร** หรือ ที่เรียกกันในปัจจุบันว่า **ภาษีอากร** 4 ชนิด ได้แก่ **จังกอบ อากร ส่วย และ ฤชา** ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ได้มีการจัดระเบียบการปกครองฝ่ายพลเรือนเป็น 4 แผนก เรียกว่า **จตุสดมภ์** ซึ่งประกอบด้วย **กรมเมือง กรมวัง กรมพระคลัง และ กรมนา** โดยกรมพระคลังทำหน้าที่ รักษาพระราชทรัพย์ผลประโยชน์ของบ้านเมือง มีขุนคลังเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาและมีพระคลังสินค้าเป็นที่เก็บและรักษาส่วยสาอากร(เคยออกข้อสอบ)

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2394 - 2411) ประเทศไทยได้เปิดประตูการค้ากับประเทศตะวันตก นับตั้งแต่ได้มีการลงนามใน **สนธิสัญญาบาวริง** กับประเทศอังกฤษเมื่อปี พ.ศ. 2398 และกับประเทศอื่นๆ ทบัตยัญติในสนธิสัญญาบาวริงมีผลให้ไทยต้องยกเลิกการค้าแบบผูกขาดโดยระบบพระคลังสินค้าอย่างเด็ดขาด เลิกสัมภาระเก็บภาษีเบิกร่อง หรือค่าปากเรือ มีการจัดตั้ง **ศุลกสถาน (Customs House)** หรือ **โรงภาษี** จัดเก็บภาษีขาเข้าในอัตรา "ร้อยชักสาม" และภาษีขาออกตามที่ระบุไว้ในท้ายสัญญา ระบบการศุลกากรแบบใหม่นี้ก็นำมาใช้นับแต่ครั้งนั้น

ข้อสอบเคยถามสัญลักษณ์กรมศุลกากร

ประวัติกรมศุลกากร

กิจการภาษี หรือการศุลกากร มีมาตั้งแต่ก่อนสมัยสุโขทัยจากหลักฐาน ศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง เรียกว่า "จกอบ" ในสมัยสุโขทัยมีการ ค้าขายเป็นปัจจัย ในการสร้างความมั่งคั่งของรัฐ การเก็บภาษีนี้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งกรุงสุโขทัย ได้มี ประกาศยกเว้นแก่ผู้มาค้าขายดัง หลักฐาน ที่ปรากฏในศิลาจารึกว่า "เมืองสุโขทัย

นี้ดินน้ำมีปลาในนามีข้าวพ่อเมือง บ่เอาจกอบในไพร่ลู่ทางเพื่อนจงว้ไปค้าจ้มาไปขายใครจักใครค้าช้างค้าใครจักใครค้าม้าค้า"ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา หน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านตรวจเก็บภาษีขาเข้าขาออกเฉพาะเรียกว่า พระคลังสินค้า มีสถานที่สำหรับการภาษี เรียกว่า ขนอน เก็บภาษีจากระวางบรรทุกสินค้าและจาก สินค้าในสมัยกรุงธนบุรีบ้านเมืองอยู่ในยุคสงครามการค้าขายระหว่าง ประเทศไม่ปรากฏหลักฐาน ในทางประวัติศาสตร์

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นปัญหาระบบการเก็บระบบเดิมจึงมีพระราชประสงค์ให้จัดตั้งหอรัษฎากรพิพัฒน์ และโปรดให้ตราพระราชบัญญัติหอรัษฎากรพิพัฒน์ จ.ศ. 1235 (พ.ศ. 2416) เพื่อรวบรวมเงินรายได้จากการจัดเก็บภาษีขาเข้าและขาออกเป็นรายได้ของรัฐ และวางระเบียบ การรับส่งและการเบิกจ่ายเงิน ที่เคยกระจายอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ ให้รวมอยู่ที่เดียวกัน ในความควบคุมดูแลของ หอรัษฎากรพิพัฒน์ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2417 ได้ประกาศใช้ตราพระราชบัญญัติสำหรับ หอรัษฎากรพิพัฒน์ ดังนั้น จึงถือว่าวันที่ 4 กรกฎาคมของทุกปี เป็นวันคล้ายวันสถาปนากรมศุลกากร สืบต่อกันตลอดมา

เมื่อปี พ.ศ. 2433 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตราพระราชบัญญัติยกฐานะกรมพระคลังมหาสมบัติขึ้นเป็น กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ โดยกำหนดหน้าที่ ให้มีหน้าที่จ่ายและรักษาเงินแผ่นดิน เก็บและรับผิดชอบเงินภาษีอากรและเงินขึ้นต่อแผ่นดินทั่วราชอาณาจักร รวมทั้งราชพัสดุทั้งปวง ตลอดจนรักษาพระราชทรัพย์ของแผ่นดินทั้งหมด มีหน่วยงานแบ่งออกเป็น 13 กรม ประกอบกรมศุลกากรซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งในแผนกกรมเจ้าจำนวน เก็บเงินภาษีอากร มีหน้าที่เก็บเงินภาษีอากรขาเข้าขาออก เก็บจากผู้บรรทุกสินค้าออกไปต่างประเทศและเก็บที่บรรทุกเข้ามาขายในประเทศ ซึ่งที่ทำการกรมศุลกากรในช่วงนั้น เรียกกันว่า “โรงภาษี” ปากคลองผดุงกรุงเกษม ต่อมาได้ย้ายไปยังที่ทำการกรมศุลกากรในที่ดินของพระยาอาทรบุรีรักษ์ เรียกว่า “ที่ทำการภาษีร้อยชักสามและที่บัญชาการภาษีขาเข้าขาออก” และได้สร้างอาคารที่ทำการใหม่เรียกว่า “ศุลกสถาน” อาคารศุลกสถานเป็นที่ทำการ ของกรมศุลกากรตั้งแต่สร้างเสร็จจนถึง พ.ศ. 2497 จึงย้ายที่ทำการไปอยู่ที่คลองเตย

กรมศุลกากร อยู่ในสังกัดกระทรวงการคลัง และมีหน่วยงานภายในสังกัดกรมศุลกากร 26 หน่วยงาน รวมด้านศุลกากร จำนวน 46 ด้าน โดยมีภารกิจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรจากการนำสินค้าเข้า และส่งสินค้าออก และการปราบปรามการกระทำความผิด ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร กฎหมายว่าด้วยพิธีศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเสนอนโยบายในการจัดเก็บอากร การส่งเสริม สนับสนุนการผลิตและการส่งออก การปกป้องผลประโยชน์ของประเทศและประชาชน

นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มที่ปรึกษาการศุลกากรในต่างประเทศ ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านวิชาการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทำหน้าที่เป็นผู้แทนของประเทศไทย ในการประชุมเจรจา การแก้ไขปัญหา ข้อขัดแย้ง หรือขอความร่วมมือทางวิชาการ รวมทั้งประสานงานกับหน่วยงานศุลกากรต่างประเทศ องค์การศุลกากรโลกและ

องค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานที่ปรึกษาการศุลกากรประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบรัสเซลส์ สำนักงานศุลกากรประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง และงานที่ปรึกษาการศุลกากรประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว

ปัจจุบันกรมศุลกากร ได้พัฒนาบทบาทและหน้าที่จากเดิมซึ่งมุ่งเน้นการจัดเก็บภาษีอากรการนำเข้าสินค้าและส่งออกสินค้า เป็นการมุ่งเน้นพัฒนาส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ การอำนวยความสะดวกทางการค้า และการปกป้องสังคม โดยมีการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการพัฒนาระบบงาน การนำเทคโนโลยี ที่ทันสมัยมาปรับใช้ตลอดจนพัฒนาประสิทธิภาพของ ข้าราชการให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในปัจจุบันอีกด้วย

ข้อสอบจะถามวิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์/ค่านิยมกรมศุล

➤ วิสัยทัศน์กรมศุลกากร(ข้อสอบเคยถาม)

องค์กรศุลกากรชั้นนำ ที่มุ่งส่งเสริมความยั่งยืนของเศรษฐกิจและความปลอดภัยของสังคม ด้วยนวัตกรรมและบริการที่เป็นเลิศ

➤ พันธกิจกรมศุลกากร(ข้อสอบเคยถาม)

1. อำนวยความสะดวกทางการค้าและส่งเสริมระบบโลจิสติกส์ของประเทศ
2. ส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศด้วยมาตรการทางศุลกากรและข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ
3. เพิ่มขีดความสามารถในการปกป้องสังคมให้ปลอดภัยด้วยระบบควบคุมทางศุลกากร
4. จัดเก็บภาษีอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ

➤ ยุทธศาสตร์กรมศุลกากร(ข้อสอบเคยถาม)

1. พัฒนาระบบงานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า

เป้าประสงค์ : เพื่อให้บริการสุทธการมีความสะดวก รวดเร็ว ทันสมัย ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงการค้ำโลก

2. พัฒนามาตรการทางสุทธการและข้อมูลการค้ำระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการค้าชายแดน และเชื่อมโยงการค้าโลก

เป้าประสงค์ : เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3. พัฒนาระบบควบคุมทางสุทธการให้มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกัน

เป้าประสงค์ : เพื่อให้การตรวจสอบและควบคุมทางสุทธการมีประสิทธิภาพและสร้างสังคมปลอดภัย

4. เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดเก็บภาษีโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ : เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปตามเป้าหมายและสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เสียภาษี

5. พัฒนาสมรรถนะบุคลากรและการบริหารจัดการองค์กร

เป้าประสงค์ : เพื่อให้องค์กรมีคุณภาพ บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ คุณธรรม และความสุข สามารถขับเคลื่อนกรมสุทธการให้บรรลุเป้าหมาย

➤ ค่านิยมองค์กร(ข้อสอบเคยถาม)

I – Integrity : ความสุจริต

S - Service Mind/Self-esteem: จิตบริการ

M – Modernization : ความทันสมัย

I – Innovation : นวัตกรรม

L – Learning : การเรียนรู้

E – Expert : ความเชี่ยวชาญ

➤ หน้าที่และอำนาจของกรมสุทธการ

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสุทธการ กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราสุทธการ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. เสนอความเห็นต่อกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการจัดเก็บอากรในทางสุทธการ

3. ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมการผลิตและการส่งออกโดยมาตรการทางอากร

4. ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางสุทธการ

5. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกรม หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

➤ คุณธรรมอัตลักษณ์ของกรมศุลกากร (Customs Identity)

1. รับผิดชอบ (Accountability)

- ตรงต่อเวลา และไม่เบียดบังเวลาราชการ
- ร่วมแรงร่วมใจปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จเป็นไปตามมาตรฐาน
- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้

2. สุจริต (Integrity)

- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ
- ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

3. จิตบริการ (Service Mind)

- บริการรวดเร็ว ด้วยความเต็มใจ ไม่เลือกปฏิบัติ
- ใจกว้างสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส และเป็นมิตรต่อผู้รับบริการ

➤ เรื่อง (ยุทธศาสตร์) เป้าหมาย ตัวชี้วัด

1. เรื่อง (ยุทธศาสตร์) ประกอบด้วย 5 เรื่อง คือ

- 1.1 พัฒนาระบบงานทางศุลกากรเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าและระบบโลจิสติกส์
- 1.2 พัฒนามาตรการทางศุลกากรและข้อมูลการค้าระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจและ

เชื่อมโยงการค้าโลก

- 1.3 พัฒนาระบบควบคุมทางศุลกากรให้มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกัน
- 1.4 เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดเก็บภาษีอากรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล
- 1.5 พัฒนาสมรรถนะบุคลากร นวัตกรรม และการบริหารจัดการองค์กรสู่ยุคดิจิทัล

2. เป้าหมาย ประกอบด้วย 5 เป้าหมาย คือ

- 2.1 เพื่อให้บริการศุลกากรมีความสะดวก รวดเร็ว และทันสมัย ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงการค้าโลก
- 2.2 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและความยั่งยืนทางเศรษฐกิจของประเทศ
- 2.3 เพื่อให้การตรวจสอบและควบคุมทางศุลกากรมีประสิทธิภาพและสร้างสังคมปลอดภัย
- 2.4 เพื่อให้การจัดเก็บภาษีอากรเป็นไปตามเป้าหมาย ถูกต้อง และเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีอากร
- 2.5 เพื่อให้บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ คุณธรรม และคุณภาพชีวิตที่ดี องค์กรมีคุณภาพ สามารถขับเคลื่อน

กรมศุลกากรให้บรรลุเป้าหมาย

3. ตัวชี้วัด ประกอบด้วย 14 ตัวชี้วัด คือ

1. พัฒนาระบบงานทางศุลกากรเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าและระบบโลจิสติกส์

ตัวชี้วัด 3.1 ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

3.2 ระยะเวลาซึ่งวัดแต่ละครั้งภายใต้กระบวนการ TRS คงที่หรือลดลง

3.3 การดำเนินโครงการการปรับกระบวนการทางสุทธการให้เป็นอิเล็กทรอนิกส์เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ

2. พัฒนามาตรการทางสุทธการและข้อมูลการค้าระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจและเชื่อมโยงการค้าโลก

ตัวชี้วัด 3.4 จำนวนใบขนสินค้าที่ใช้สิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้น

3.5 มูลค่าการส่งออกที่ใช้สิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้นแต่ละปีมากกว่าค่าเฉลี่ยของ 3 ปีย้อนหลัง

3.6 จำนวนประเภทเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถให้บริการในการเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น

3. พัฒนาระบบควบคุมทางสุทธการให้มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกัน

ตัวชี้วัด 3.7 ระดับความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อการดำเนินงานด้านการปกป้องสังคมของกรมสุทธการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

3.8 สัดส่วนการตรวจพบความผิดพลาดจากการใช้ข้อมูลล่วงหน้า (Advanced Information) ต่อการจับกุมรวมเท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ยของสัดส่วนดังกล่าว 3 ปีย้อนหลัง

3.9 จำนวนรายของการจับกุมคดีลักลอบและคดีหลีกเลี่ยงอากรรวมเท่ากับหรือมากกว่าค่าเฉลี่ยของผลการจับกุม 3 ปีย้อนหลัง

4. เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดเก็บภาษีอากรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด 3.10 จำนวนรายได้สุทธการสามารถจัดเก็บได้ตามเป้าหมาย

3.11 ระดับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีอากร ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

5. พัฒนาสมรรถนะบุคลากร นวัตกรรม และการบริหารจัดการองค์กรสู่ยุคดิจิทัล

ตัวชี้วัด 3.12 ระดับความพึงพอใจของบุคลากร/เจ้าหน้าที่กรมสุทธการที่มีต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลในแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

3.13 การบริหารจัดการเรื่องรับเข้าตามช่องทางการร้องเรียนในแต่ละปีดำเนินการแล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

3.14 จำนวนนวัตกรรมที่มีการนำไปใช้ในงานสุทธการ อย่างน้อย 1 นวัตกรรม/ปีงบประมาณ

.....

◆ ความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับงานศุลกากร ◆

วันสถาปนากรมศุลกากร คือ 4 กรกฎาคม ของทุกปี (4 กรกฎาคม 2417 ถ้าถึง ปี 2569 จะเป็น 152 ปี)

วันศุลกากรสากล คือวันที่ 26 มกราคม ของทุกปี

สายด่วนศุลกากร คือ 1164 /กลุ่มคุ้มครองและส่งเสริมจริยธรรม คือ 1332

เว็บไซต์ของกรมศุลกากรคือ www.customs.go.th

กรมศุลกากรมีสำนักงานศุลกากรที่ต่างประเทศ โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ที่

- กรุงบรัสเซลล์ ประเทศเบลเยียม
- ฮ่องกง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
- กวางโจว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ระบบงานศุลกากร มี2ลักษณะใหญ่คือ การควบคุมทางศุลกากร เจ้าพนักงานศุลกากร มีอำนาจ ตรวจ คั่น ยึดอายัด จับกุม ของกลางในเขตพื้นที่ควบคุมทางศุลกากรที่อนุมัติโดยอธิบดีกรมศุลกากรได้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น และหรือ หมายจับ และ การบริหารทางศุลกากร (อาทิเช่นที่เกี่ยวกับของผ่านประเทศ คือ ของผ่านแดน ของถ่ายลำ เป็นต้น)

➤ การบริหารความเสี่ยงในงานศุลกากร ประกอบไปด้วย 1.การบริหารความเสี่ยงก่อนการตรวจปล่อย และ 2.การบริหารความเสี่ยงหลังการตรวจปล่อย มี 2 ลักษณะคือ -การตรวจสอบความถูกต้องของการนำเข้าหรือการส่งออกจากเอกสารที่ใช้ประกอบพิธีการหลังจากที่ได้ตรวจปล่อยสินค้าไปแล้ว ซึ่งโดยส่วนมากเป็นการตรวจ ณ สถานที่ทำการ -การตรวจสอบของที่ทำการตรวจปล่อยไปแล้ว โดยไปทำการตรวจ ณ สถานที่ประกอบการ แสดงว่าเอกสารของผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออก ต้องเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นเวลา 5 ปี

➤ อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ คือ(จำ)

1.เขตควบคุมศุลกากร 2.พื้นที่ควบคุมศุลกากร 3.การค้าชายฝั่ง 4.เขตต่อเนื่อง 5.พื้นที่พัฒนาร่วมกัน

สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามพระราชบัญญัติศุลกากร 2560 (จำ)คือ

1. การคืนอากรเพื่อการส่งออกตามมาตรา 29 2. คลังสินค้าทัณฑ์บน 3. โรงพักสินค้า ที่มั่นคง 4.ท่าเรือรับอนุญาต 5.เขตปลอดอากร

➤ สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ไม่ใช่ตามพระราชบัญญัติศุลกากร 2560 (จำ)คือ

กนอ.(การนิคมอุตสาหกรรม)

- เขตอุตสาหกรรมทั่วไป
- เขตประกอบการเสรี

และ BOI(การส่งเสริมการลงทุน จากกรมส่งเสริมการลงทุน)

➤เปรียบเทียบโทษ (จำ)

โทษทางอาญามี 5ฐานคือ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ ริบทรัพย์สิน

โทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร 2560 คือ จำคุก ปรับ ริบทรัพย์สิน

การยึด การอายัด ขายทอดตลาด กักขัง ไม่ใช่โทษ แต่เป็นมาตรการในทางปกครองให้ตามมาตรา 23,24 ตามพระราชบัญญัติศุลกากร 2560

➤กรมศุลกากร มีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากรแทนหน่วยงานต่างๆดังนี้คือ (เคยออกข้อสอบ)

1. ภาษีสรรพสามิตแทนกรมสรรพสามิต
2. ภาษีเพื่อมหาดไทยแทนกระทรวงมหาดไทย
3. ภาษีมูลค่าเพิ่มแทนกรมสรรพากร
4. ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
5. ค่าธรรมเนียมพิเศษกระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร
6. ค่าธรรมเนียมประภาคารตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย
- 7.

➤ การนำสินค้าเข้ามามักบรรจุในตู้คอนเทนเนอร์ มี 3 ขนาดคือ (เคยออกข้อสอบ)

1. ขนาด 20 ฟุต (1TEU)
2. ขนาด 40 ฟุต (2TEU)
3. ขนาด 45 ฟุต (3TEU)

ภาษีทางตรง-ทางอ้อม (ข้อสอบเคยถามภาษีทางตรงหรือภาษีทางอ้อมมีอะไรบ้าง)

ภาษีทางตรง หมายถึง ภาษีอากรประเภทหนึ่ง เป็นเงินที่รัฐบาล หรือสถาบันที่ปฏิบัติหน้าที่เทียบเท่ากับรัฐบาล เรียกเก็บจากประชาชนทั้งบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล ซึ่งภาษีทางตรง เป็นภาษีที่จัดเก็บจากรายได้และทรัพย์สินต่าง ๆ เป็นภาษีที่ไม่สามารถผลักภาระภาษีไปยังผู้อื่นได้

➤ภาษีทางตรงกับภาษีทางอ้อม ต่างกันอย่างไร

สำหรับภาษีทางตรง คือ ภาษีที่ไม่สามารถผลักภาระให้ผู้อื่นได้ แต่จะเรียกเก็บโดยตรงจากบุคคลที่กฎหมายประสงค์ให้รับภาระนั่นเอง

ในขณะที่ภาษีทางอ้อม เป็นภาษีที่สามารถผลักภาระไปยังผู้อื่นได้ คือ การจัดเก็บภาษีจากผู้ซื้อ หรือผู้บริโภคให้เป็นผู้รับชำระภาษีอากรแทนผู้ขาย

➤ ภาษีทางตรง ได้แก่ อะไรบ้าง

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากบุคคลที่มีรายได้ เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง ฯลฯ อัตราการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคำนวณจากเงินได้สุทธิ ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระหว่างปีภาษี

โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี

2. ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล คือ ภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากเงินได้ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ปัจจุบัน ภาษีเงินได้นิติบุคคลคิดคำนวณเป็นขั้นบันไดเช่นเดียวกับภาษีบุคคลธรรมดา โดยมีอัตราภาษีนิติบุคคลสูงสุดอยู่ที่ 20%

3. ภาษีป้าย

ภาษีป้าย คือ ภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ โดยวิธีการขึ้นเสียภาษีป้าย ผู้ที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองป้ายเมื่อมีการติดตั้งป้ายใหม่หรือเปลี่ยนแปลงข้อความบนป้าย ต้องยื่นแบบ ภ.ป.1 ภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ติดตั้งใหม่ หรือมีการเปลี่ยนแปลง และต้องยื่นเสียภาษีภายในวันที่ 31 มีนาคมของทุกปี

4. ภาษีโรงเรือน

ภาษีโรงเรือน ได้แก่ ภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากสิ่งปลูกสร้างหรือโรงเรือน ไม่ว่าจะเป็นบ้าน ดิกละอาคาร ร้านค้า สำนักงาน บริษัท ธนาคาร โรงแรม โรงภาพยนตร์ โรงพยาบาล โรงเรียน คอนโดมิเนียม หอพัก สนามม้า คลังสินค้า เป็นต้น

5. ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีบำรุงท้องที่ คือ ภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากที่ดินที่ใช้ประโยชน์เพื่อปลูกบ้านอยู่อาศัย ทำการเกษตรและที่ดินว่างเปล่า

6. ภาษีมรดก ภาษีมรดก คือ ภาษีทางตรงที่เรียกเก็บจากผู้รับมรดกหรือทายาท เมื่อมีการโอนทรัพย์สินจากผู้ตายไปยังบุคคลดังกล่าว

7. ภาษีทรัพย์สินต่าง ๆ ภาษีทรัพย์สินต่าง ๆ เป็นภาษีทางตรงประเภทอื่น ๆ ที่เรียกเก็บจากผู้ครอบครองทรัพย์สิน ที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ต้องเสียภาษี เช่น ภาษีมรดก โดยจะเห็นได้ว่า ภาษีทางตรงจะเรียกเก็บจากรายได้ ตลอดจนผู้ถือกรรมสิทธิ์ของทรัพย์สิน หรือความมั่งคั่งของบุคคล หรือนิติบุคคลโดยตรงที่กฎหมายประสงค์จัดเก็บ

➤ **ภาษีทางอ้อม คืออะไร** ก่อนอื่นมาทำความเข้าใจ ความหมายของ **ภาษี** กันก่อน ภาษี หรือ ภาษีอากร คือ เงินที่รัฐหรือสถาบันที่ปฏิบัติหน้าที่เทียบเท่ารัฐเรียกเก็บจากประชาชน ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล เพื่อนำมาใช้ในการบริหารประเทศให้เจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข การคมนาคม การประชาสัมพันธ์ การป้องกันประเทศและรักษาความสงบ เป็นต้น

ภาษีทางอ้อม (Indirect Tax) หมายถึง ภาษีอากรประเภทหนึ่ง เป็นภาษีอากรที่รัฐเรียกเก็บจาก ผู้บริโภค หรือเรียกได้ว่าเป็นภาษีที่เป็นการผลักภาระทั้งหมด หรือบางส่วนให้กับผู้ซื้อหรือผู้บริโภคเป็นผู้รับชำระภาษีอากรแทนผู้ขาย

➤ **ภาษีทางอ้อม มีอะไรบ้าง**

ภาษีทางอ้อมยังสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือ VAT คือ ภาษีทางอ้อมที่เป็นการเรียกเก็บจากบุคคลที่ซื้อสินค้า หรือรับบริการ โดยจะจัดเก็บเฉพาะจากมูลค่าส่วนที่เพิ่มขึ้น (Value added) ในแต่ละขั้นตั้งแต่การผลิต การจำหน่ายหรือการให้บริการ ภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศไทย ปัจจุบัน จัดเก็บอยู่ที่ 7%

2. ภาษีธุรกิจเฉพาะ (Specification Business Tax)

ภาษีเฉพาะธุรกิจ คือ ภาษีทางอ้อมที่รัฐบาลจัดเก็บจากกิจการเฉพาะอย่าง หรือผู้ประกอบการธุรกิจเฉพาะที่กฎหมายระบุไว้ ได้แก่ ธุรกิจดังต่อไปนี้

- การธนาคาร
- การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์
- การรับประกันชีวิต
- การรับจำนำ
- การประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์
- การขายอสังหาริมทรัพย์เป็นการค้าหรือการค้า
- การขายหลักทรัพย์
- การประกอบกิจการอื่น ๆ ที่ระบุไว้ตามประมวลรัษฎากร

สำหรับอัตราการเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ กิจการจะต้องเสียภาษีโดยคำนวณจากฐานภาษี ซึ่งได้แก่ รายรับตามฐานภาษีของแต่ละประเภทกิจการ คูณด้วยอัตราภาษีที่กำหนดไว้ ซึ่งแต่ละกิจการมีอัตราการเรียกเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะที่แตกต่างกัน

3. อกรแสดมปี (Stamp Duty)

อกรแสดมปี คอ ภามทงอ้อมทอจกทบการทอตราสารระหวังกน 28 ลกษณะ ตามทอถูกกําหนดไว้ในบญชอตราอกรแสดมปี

ภาวะเงินฝลดกับเงินเฟอ

ภาวะเงินเฟอ(Inflation) หมายถึง การทอระดับราคาของลนคําหรือการบรการในชวาระยะเวลาหนึงราคาสูงชึน เรอทย ๆ อย่างตอเนื่อง ชึนทอเป็นหน่วยวัดในรูปแบบของอัตราออยละจากรรชนีราคา เงินเฟอ เป็นภาวะตรงข้ามกับ ภาวะเงินฝลด อัตราเงินเฟออาจมอได้หลายอัตรา เนื่องจากรสามารถคํานวณหออัตราเงินเฟอได้จากลนคําแต่ละชนิด หรือ อัตราเงินเฟอทอมออทธพลและผลกระทบเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น ดชนีเงินเฟอทอสำคัญมอ 2 ดชนี ได้แก่ ดรรชนีราคาผู้บริโภค (CPI) , เกิดจากการลุ่มลนคํางดวมาคํานวณ, ตัวหักลด GDP (GDP deflator) , คําทอแสดงระดับราคาของ GDP ในชวาระยะเวลานั้นเปรยบเทยกับระดับราคาของผลทดกนทอในปฐาน

หากเงินเฟอเพมชึนแต่เพยงเลกนอยเป็นปกดทอจะสร้างสึงจูงใจแก่ผู้ประกอบการ แต่หากเพมชึนมากและผันผวนทอจะสร้างความไม่แนอนและทอให้เกิดปัญหาต่อ ระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการครองชืพของประชาชน และการขาดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ชึนทอเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ส่วนเงินฝลด เป็นภาวะทอระดับราคาลนคําและบรการทอไปลดต่ำลงเรอทย ๆ อันเนื่องมาจากอุปสงครวมมอ นอยเกินไป ไม่เพยงพอทอจะชอูลนคําและบรการทอให้ผู้ผลทดองลดราคาลนคําเพอทอจะ ทอใหขายได้ และลดการผลทดลงเพราะว่าถอผลทดออกมาทอเดมทอขายได้นอย ผลทอตามมาจะทอให้เกิดผลเลวร้ายต่อเศรษฐกิจเพราะการจ้างงานจะลดลงตามไปด้วย สงผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชน ดังนั้นเมอเกิดภาวะเงินฝลด อํานาจชอของบุคคลทอไปจะสูงชึนด้วย

➤เงินฝลด (deflation)เป็นภาวะตรงข้ามกับ ภาวะเงินเฟอ มอปจจยการเกิดจากรสาเหตุหลายประการ เช่น การเพมชึนของอุปทาน การหดตัวของอุปสงค การลดลงของค้ันทุนจากรปจจยอัตราแลกเปลยน หรือมาตรการปรบลดภาษี และการทอปรมาณเงินหมุนเวียนมอไม่เพยงพอต่อขนาดของระบบเศรษฐกิจ เป็นต้น

GDP และ GNP

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (gross domestic product: GDP คือ **ผลิตภัณฑ์ในประเทศ** เบื้องต้น หมายถึง มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยไม่คำนึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด ซึ่งคิดค้นโดย Simon Kuznets นักเศรษฐศาสตร์ชาวรัสเซีย ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานการครองชีพของประชากรในประเทศนั้น ๆ อย่างไรก็ตาม GDP เป็นดัชนีชี้วัดผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ แต่ไม่สามารถชี้วัดคุณภาพชีวิตที่แท้จริงได้ การวัดผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สามารถวัดได้ 2 วิธี ได้แก่

1. การวัดรายจ่าย (Expenditure Approach) ที่จ่ายให้สินค้าและบริการขั้นสุดท้าย

$GDP = \text{รายจ่ายเพื่อบริโภค} + \text{รายจ่ายเพื่อการลงทุน} + \text{รายจ่ายของรัฐบาล} + \text{รายจ่ายสุทธิของต่างประเทศ}$
ที่ซื้อสินค้าผลิตในประเทศ

หรือ $GDP = \text{Consumption} + \text{Investment} + \text{Government spending} + (\text{exports} - \text{imports})$

2. การวัดรายได้ (Resource Cost - Income Approach) ที่ได้จากการขายสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย

$GDP = \text{ค่าจ้างและเงินเดือนลูกจ้าง} + \text{รายได้เจ้าของธุรกิจส่วนตัว} + \text{กำไรของบริษัท (รายได้ผู้ถือหุ้น)} + \text{ดอกเบี้ย (รายได้เจ้าหนี้)} + \text{ค่าเช่า (รายได้เจ้าของสินทรัพย์)} + \text{ภาษีธุรกิจทางอ้อม} + \text{ค่าเสื่อมราคา} + \text{รายได้สุทธิของคนต่างชาติในประเทศ}$

ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ Gross National Product (GNP)

คือมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นโดยใช้ทรัพยากรที่คนของประเทศนั้นๆ เป็นเจ้าของ มีทั้งที่ผลิตในและนอกประเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยอาจคำนวณเป็นราย 3-6 และ 12 เดือน การคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติมีอยู่ 3 วิธี คือ การคำนวณทางด้านผลผลิต ทางด้านรายจ่าย และทางด้านรายได้ การคำนวณทางด้านผลผลิต เป็นการรวมมูลค่าของผลผลิตขั้นสุดท้าย ส่วนการคำนวณทางด้านรายจ่าย เป็นการรวมรายจ่ายต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย

- (1) รายจ่ายเพื่อการบริโภคของเอกชน
- (2) รายจ่ายเพื่อการลงทุนของเอกชน ซึ่งจำแนกเป็นการซื้อเครื่องมือเครื่องจักร สินค้าคงคลัง และค่าก่อสร้างสิ่งก่อสร้างใหม่
- (3) รายจ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนของภาครัฐบาล
- (4) การส่งออกสุทธิ

รัฐบาลจะใช้งบประมาณแผ่นดินเป็นเครื่องมือสำคัญของนโยบายการคลัง งบประมาณแผ่นดินเป็นแผนการเงินของรัฐบาล ประกอบด้วยประมาณการรายได้และรายจ่าย รวมทั้งการจัดหาเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามประมาณการรายจ่ายในช่วงระยะเวลา 1 ปี การจัดทำงบประมาณแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ (ข้อสอบจะถามงบประมาณ)

1. **งบประมาณสมดุล** คือ งบประมาณที่รายรับและรายจ่ายเท่ากัน ใช้เพื่อการจัดสรรทรัพยากรและเพื่อการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม
 2. **งบประมาณเกินดุล** คือ งบประมาณที่รายได้มากกว่ารายจ่าย ใช้ในช่วงที่เศรษฐกิจรุ่งเรือง รัฐบาลจะลดค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาลลง และเพิ่มภาษี เพื่อช่วยดึงเงินออกจากระบบเศรษฐกิจ
 3. **งบประมาณขาดดุล** คือ งบประมาณที่รายจ่ายมากกว่ารายได้ ใช้ในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ รัฐบาลจะเพิ่มค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาลลง และลดภาษี เพื่อเพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ
- โดยทั่วไป ‘ปีงบประมาณ’ หมายถึงระยะเวลาที่รัฐบาลใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการจัดทำงบประมาณ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณของไทยนั้น ปีงบประมาณหมายความว่า “ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคมของปีหนึ่ง ถึงวันที่ 30 กันยายนของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปนั้นเป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น” เช่น ปีงบประมาณ 2564 หมายถึงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2563 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2564

ข้อสอบเคยถามปีงบประมาณหมายถึง

องค์การเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

องค์การเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (ข้อสอบจะถามองค์การธุรกิจเกี่ยวกับธนาคาร WTO WCO GATT เป็นต้น)

องค์การเศรษฐกิจระหว่างประเทศ หมายถึง องค์การที่มีบทบาทและอิทธิพลมากที่สุดในกระบวนการกำหนดนโยบายทางด้านเศรษฐกิจของสังคมโลก ซึ่งองค์การเหล่านี้จะทำหน้าที่ดูแลให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามกติกาของสังคมโลก อีกทั้งผลักดันให้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเสรีนิยม และมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการให้เหมาะสม ขณะเดียวกันส่งเสริมให้ภาคเอกชน มีบทบาททางเศรษฐกิจ ตลอดทั้งมีการถ่ายโอนการผลิตไปสู่เอกชน (Privatization) โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งเสริมให้ชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในแต่ละประเทศเพื่อให้ระบบทุนนิยมโลกขยายตัวและเป็นองค์การที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงิน ตลอดจนอำนวยความสะดวกทางด้านการเงินระหว่างประเทศ ดังรายละเอียดดังนี้

1. กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ เป็นองค์การระหว่างประเทศที่ก่อตั้งขึ้นพร้อมกับธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการฟื้นฟูและการพัฒนา (International Bank of Reconstruction and Development-IBRD) ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1944 ตามกรรมกรการสุดท้าย ของที่ประชุมการเงินและการคลังของสหประชาชาติ 44 ประเทศ ที่เมืองเบรตตัน วูดส์ มลรัฐนิวแฮมป์เชอร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในขณะที่สงครามโลกทางยุโรปยังคงรุนแรงอยู่ และ IMF เริ่มเปิดดำเนินการในเดือนมีนาคม ปี ค.ศ.1947 โดยมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ นครวอชิงตัน ดี.ซี.

กองทุนการเงินระหว่างประเทศมีฐานะเป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ มีหน้าที่รักษาเสถียรภาพทางการเงินโดยการส่งเสริมความร่วมมือทางการเงินระหว่างประเทศ และอำนวยความสะดวกในการขยายตัวทางการค้าเพื่อก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น และส่งเสริมภาวะเศรษฐกิจที่ดีในประเทศสมาชิก ปัจจุบันมีรัฐที่เป็นสมาชิกจำนวน 182 ประเทศ

สมาชิกผู้ก่อตั้ง (Original Members) ของกองทุนประกอบด้วยประเทศที่เข้าร่วมในการประชุมที่เบรตตัน วูดส์ จำนวน 39 ประเทศ (จากบรรดา 44 ประเทศที่เข้าประชุม) ที่ยอมรับความตกลงจัดตั้งกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

2. ธนาคารเพื่อการบูรณะและพัฒนการ (ธนาคารโลก) (The International Bank for Reconstruction and Development: IBRD)

ธนาคารนี้รู้จักกันอย่างแพร่หลายในชื่อธนาคารโลก (World Bank) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. 1946 โดยมีเป้าหมายให้ประเทศสมาชิกได้กู้ยืมเงินทุนเพื่อใช้ในการ

ดำเนินโครงการบูรณะและพัฒนาประเทศ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการพัฒนาดังกล่าว
สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ประเทศสหรัฐอเมริกา

3. ธนาคารพัฒนาเอเชีย (The Asian Development bank: ADB)

ADB เป็นสถาบันการเงินเพื่อพัฒนาประเทศในแถบภูมิภาคเอเชียโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทางเศรษฐกิจและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียและตะวันออกไกล และช่วยเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกที่กำลังพัฒนาในภูมิภาคนี้

ความคิดในการก่อตั้ง ADB เริ่มตั้งมาจากการประชุมของ ESCAPE ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ในเดือนธันวาคม ค.ศ.1963 และได้มีการประชุมต่อมาอีกหลายครั้ง ADB ได้เริ่มดำเนินงานเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ.1968 โดยมีสมาชิกเริ่มแรก 31 ประเทศ ซึ่งมีประเทศที่อยู่ในภูมิภาคนี้ทั้งสิ้น

4. องค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO)

องค์การการค้าโลกได้ถือกำเนิดขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2538 อันเป็นผลจากการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัยภายใต้เกตต์ (GATT) มีสมาชิกเริ่มแรก 81 ประเทศ และมีที่ตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

5. องค์การความร่วมมือภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Cooperation-APEC)

องค์การเอเปก มีประเทศสมาชิกประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น แคนาดา สิงคโปร์ ฮ่องกง ไต้หวัน เกาหลีใต้ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน สาธารณรัฐประชาชนจีน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ไทย เม็กซิโก ปาปัวนิวกินี ซิลิ เวียดนาม รัสเซีย และเปรู รวมทั้งหมด 21 ประเทศ ความคิดในการจัดตั้งเอเปกนั้น เริ่มขึ้นในปี ค.ศ.1989 เมื่อนายบ็อบโฮก (Bob Hawke) นายกรัฐมนตรีของออสเตรเลียในขณะนั้น เห็นว่าการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยในขณะนั้นมีท่าว่าจะล้มเหลว ในขณะที่แนวโน้มในการปกครองทางการค้ามีมากขึ้นในรูปของการรวมกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคต่าง ๆ เช่น ประชาคมยุโรป อาเซียนและนาฟต้า ดังนั้น ออสเตรเลียซึ่งเกรงว่าจะถูกโดดเดี่ยวจึงได้เสนอให้จัดตั้งเอเปกขึ้นเพื่อสนองนโยบายทางการเมืองของออสเตรเลียที่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในภูมิภาคเอเชียและเพื่อให้ตนเองมีส่วนร่วมในกลุ่มเศรษฐกิจนี้ในการคานอำนาจกับกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคอื่น ๆ ด้วย ซึ่งต่อมาความคิดนี้ได้รับการขานรับจากหลายประเทศในแถบเอเชีย-แปซิฟิกเอเปกได้พัฒนาไปสู่ความเป็นสถาบันโดยลำดับ เริ่มตั้งแต่การลงนาม APEC Seoul Declaration ปี ค.ศ.1991 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทของเอเปกและต่อมาในปี ค.ศ.1992 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนและกลไกการดำเนินงานระดับปฏิบัติการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม เพื่อสนับสนุนการประชุม

ระดับรัฐมนตรีและการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส ความร่วมมือนี้มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนเสรีและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค โดยยึดหลักฉันทามติและผลประโยชน์ร่วมกัน

6. ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on tariff and trade: GATT)

แกตต์หรือมีชื่อเต็มว่า ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า คือข้อตกลงการค้าหลายฝ่ายที่จัดทำขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2491 ประกอบด้วยประเทศสมาชิกผู้ริเริ่ม 23 ประเทศปัจจุบันมีประเทศสมาชิก 127 ประเทศมีการค้ารวมกันทั้งหมดถึงประมาณ 4 ใน 5 ของการค้าโลก

7. สหภาพยุโรป (European Union)

สหภาพยุโรปตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1993 โดยสนธิสัญญามาสทริชต์ (สนธิสัญญานี้ลงนามกันในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1992 แต่ผลบังคับใช้ในวันที่ 1 พฤศจิกายน ค.ศ.1993)

สถาบันที่สำคัญของสหภาพยุโรปได้แก่ (1) สภายุโรป (European Council) ซึ่งเป็นที่ประชุมสุดยอดของประมุขของรัฐและของรัฐบาลทั้ง 15 ประเทศ (2) รัฐสภายุโรป (European Parliament) อันเป็นองค์กรตัวแทนของประชาชนของรัฐสมาชิกทั้งหมด (3) คณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) อันเป็นองค์กรอิสระมีภารกิจในการ “เฝ้าดูสนธิสัญญา” และในการเป็นกลไกในการรวมยุโรปเป็นหนึ่งเดียว (European Integration) (4) สภารัฐมนตรีแห่งสภายุโรป (Council of the European Union) ซึ่งเป็นองค์กรที่ประกอบด้วยรัฐมนตรีจากทั้ง 15 รัฐบาลของประเทศสมาชิก ที่ประชุมนี้จะเป็นผู้อนุมัติกฎเกณฑ์และโครงการร่วม (Common Normes and Programmes) ของสหภาพ องค์กรทั้ง 4 เป็นองค์กรในกรอบของสถาบันที่หนึ่งเดียว

8. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (Association of southeast Asian Nations-ASEAN)

ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2510 นับเป็นความพยายามในระดับภูมิภาคครั้งที่ 3 ต่อจากสมาคมอาสาและมาฟิลินโด และเป็นองค์การที่มีอายุยืนยาวที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งยังได้รับความร่วมมือจากประเทศในภูมิภาคอย่างจริงจังโดยปราศจากการแทรกแซงจากประเทศภายนอกภูมิภาค นอกจากนั้นยังอาจนับเป็นตัวอย่างหนึ่งของการรวมตัวกันของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กันในทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในอันที่จะร่วมมือกันส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสร้างพลังต่อรองในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ

สมาคมอาเซียนเริ่มต้นด้วยสมาชิก 5 ประเทศ คือ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซียและ ฟิลิปปินส์ ในภายหลังบรูไนเข้าร่วมเป็นสมาชิกด้วย ในพ.ศ.2537 เวียดนามได้เข้าเป็นสมาชิกใน พ.ศ.2538 พม่าและลาวได้เข้าเป็นสมาชิก ในพ.ศ.2542 ในปัจจุบันสมาชิกอาเซียนมีทั้งหมด 10 ประเทศ

☞ การสร้างประชาคมอาเซียนที่ประกอบไปด้วย 3 เสาหลักได้แก่

- ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community - APSC) มุ่งให้ประเทศกลุ่มสมาชิกอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข แก้ไขปัญหาหารือกันโดยสันติวิธี มีเสถียรภาพและความมั่นคงรอบด้านเพื่อความมั่นคงปลอดภัยของเหล่าประชาชน
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) มุ่งเน้นให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน เพื่อให้ประเทศสมาชิกสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆได้โดย
- ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community - ASCC) มุ่งหวังให้ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงทางสังคม มีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน และมีสังคมแบบเอื้ออาร โดยจะมีแผนงานสร้างความร่วมมือ 6 ด้าน คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน การลดช่องว่างทางการพัฒนา

ASEAN +3 (ข้อสอบชอบถาม)

อาเซียน+3 คือกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นสมาชิกในอาเซียน 10 ประเทศ และประเทศเพิ่มมา 3 ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้

เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการเงิน ด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศโลก ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ASEAN +6 (ข้อสอบชอบถาม)

อาเซียนบวก 6 (ASEAN +6) หรือ หรือ FTA ASEAN PLUS 6 คือกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นสมาชิกในอาเซียน 10 ประเทศ และเพื่อนบ้านในเอเชียและโอเชียเนีย อีก 6 ประเทศ ได้แก่ ประเทศจีน ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอินเดีย และประเทศนิวซีแลนด์

เพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มในการลงทุน การทำการค้า และอื่นๆ เพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับภูมิภาคอื่น

9. องค์การของประเทศผู้ผลิตน้ำมันเพื่อการส่งออก (Organization of Petroleum Exporting Countries: OPEC)

องค์การของประเทศผู้ผลิตน้ำมันเพื่อการส่งออกหรือองค์การ โอเปก ถือกำเนิดขึ้นใน พ.ศ.2503 สืบเนื่องจากการที่บริษัทน้ำมันต่าง ๆ ประกาศลดราคาน้ำมันระหว่าง พ.ศ.2499-2503 โดยมิได้ขอความเห็นชอบหรือปรึกษาหารือกับรัฐบาลเจ้าของบ่อน้ำมัน นอกจากนั้น ค่าภาคหลวงที่บริษัทน้ำมันจ่ายให้กับรัฐบาลเจ้าของบ่อน้ำมันก็อยู่ในอัตราต่ำมากเพียงประมาณ 4 บาทเศษ ต่อบาร์เรลเท่านั้น ประเทศเจ้าของบ่อน้ำมันต้องสูญเสียผลประโยชน์ไปเป็นจำนวนมหาศาล จึงรวมตัวกันเพื่อสร้างอำนาจต่อรองและมีให้ถูกเอาเปรียบจนเกินไป ในระยะแรกประเทศเจ้าของบ่อน้ำมัน 5 ประเทศ คือ เวเนซุเอลา ซาอุดีอาระเบีย คูเวต อิรัก และอิหร่าน ได้ประชุมกันที่กรุงแบกแดดประเทศอิรัก ระหว่างวันที่ 10-14 กันยายน พ.ศ.2503 และประกาศจัดตั้งองค์การของประเทศผู้ผลิตน้ำมันเพื่อการส่งออก (OPEC) ขึ้น โดยมีที่ตั้งขององค์การอยู่ที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย หลังจากนั้นก็ประกาศโอนบริษัทน้ำมันของต่างชาติเข้ามาเป็นของรัฐเพื่อทำการผลิตน้ำมันเองและกำหนดราคาน้ำมันตามที่เห็นสมควร ในปัจจุบันกลุ่มโอเปกมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้นอีกหลายประเทศ นอกเหนือจากประเทศผู้ก่อตั้งองค์การทั้ง 5 ประเทศแล้ว มีสมาชิกที่เข้าร่วมในภายหลัง ได้แก่ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ลิเบีย กาตาร์ แอลจีเรีย บาห์เรน

บรูไน อินโดนีเซีย โอมาน ไนจีเรีย เอกวาดอร์ กาบอง ตรินิแดด โทเบโก และมาเลเซีย จะเห็นว่าสมาชิกโอเปกส่วนใหญ่จะเป็นประเทศในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สิทธิเขตการค้าเสรีและ WTO

ความสำคัญและความเป็นมาของ FTA

FTA ย่อมาจาก Free Trade Area หรือเขตการค้าเสรี เป็นการทำความตกลงทางการค้าของประเทศ อาจเป็น 2 ประเทศ (ทวิภาคี) หรือเป็นกลุ่มประเทศ (พหุภาคี) ที่จะร่วมมือขจัดอุปสรรคทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีศุลกากรและไม่ใช่อภาษีศุล

1. ความเป็นมาของเขตการค้าเสรี

แนวคิดของการมีนโยบายการค้าเสรี คือประเทศจะเลือกผลิตสินค้าที่ตนเองถนัด และมีต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด คือจะผลิตสินค้าที่คิดว่าประเทศตนได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) มากที่สุด แล้วนำสินค้าที่ผลิตได้นี้ไปแลกเปลี่ยนกับสินค้าที่ประเทศตนไม่ถนัด หรือเสียเปรียบ โดยแลกเปลี่ยนสินค้ากับประเทศอื่นที่ผลิตสินค้าแล้วได้เปรียบ ดังนั้นประเทศทั้งสองก็จะทำการค้าต่อกันได้ โดยต่างฝ่ายต่างสมประโยชน์กัน (Win-Win Situation)

ความหมายของเขตการค้าเสรี

2. เขตการค้าเสรี หมายถึง การรวมกลุ่มเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายเพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกันภายในกลุ่มที่ทำข้อตกลงให้เหลือน้อยที่สุดหรือเป็น 0% และใช้อัตราภาษีปกติที่สูงกว่ากับประเทศนอกกลุ่ม การทำเขตการค้าเสรีในอดีตมุ่งเน้นด้านการเปิดเสรีด้านสินค้า โดยการลดภาษีและอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีเป็นหลัก แต่เขตการค้าเสรีในระยะหลัง ๆ นั้น รวมไปถึงการเปิดเสรีด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น ด้านการบริการการลงทุน เป็นต้น

3. เขตการค้าเสรีที่สำคัญของไทย

เขตการค้าเสรีที่มีมูลค่าสูงในทางการค้า ได้แก่ เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ไทย-ญี่ปุ่น อาเซียน-เกาหลี เป็นต้น

การร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน (PPP) คืออะไร (ข้อสอบเคยถามว่า PPP คืออะไร)

โครงการที่ต้องดำเนินการตาม พ.ร.บ. การร่วมลงทุนฯ ปี 2562 ต้องเป็น โครงการลงทุนของรัฐในกิจการที่หน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยงานรวมกันมีหน้าที่และอำนาจต้องทำตามกฎหมายหรือกฎ หรือที่มีหน้าที่และอำนาจต้องทำตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งตามนิยามคำว่า “โครงการ” และต้องมีการร่วมลงทุนกับเอกชนไม่ว่าโดยวิธีใดหรือมอบให้เอกชนลงทุนแต่ฝ่ายเดียว โดยวิธีการอนุญาต หรือให้

สัมปทาน หรือให้สิทธิไม่ว่าในลักษณะใดก็ตามนิยามคำว่า “ร่วมลงทุน” โดยขอบเขตของโครงการร่วมลงทุน จะต้องเป็นกิจการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะตามมาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ. การร่วมลงทุนฯ ปี 2562

➤ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการทำงานของกรมศุลกากร (ที่ขอบนำมาออกข้อสอบต้องจำให้ขึ้นใจ)

➤ ของต้องห้าม

หมายถึง ของที่ห้ามมิให้นำเข้ามา หรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร เช่น

- สารเสพติด
- วัตถุ หรือสื่อลามก
- ของลอกเลียนแบบเครื่องหมายการค้า ละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา
- ธนบัตร หรือเหรียญกษาปณ์ปลอม
- สัตว์ป่าสงวน หรือสัตว์ที่อยู่ในบัญชีควบคุมของอนุสัญญาไซเตส

➤ ของต้องจำกัด

หมายถึง ของบางชนิด ที่กฎหมายควบคุมการนำเข้าและการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรการนำเข้าและการส่งออกของต้องจำกัด ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องซึ่งจะต้องนำมาแสดงในเวลาปฏิบัติพิธีการศุลกากรด้วย ตัวอย่าง เช่น

ประเภท	หน่วยงานที่ออกใบอนุญาต
พระพุทธรูป ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ	กรมศิลปากร http://nsw.finearts.go.th
อาวุธปืน กระสุนปืน วัตถุระเบิด และสิ่งเทียมอาวุธปืน	กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย www.dopa.go.th
พืชและส่วนต่างๆของพืช	กรมวิชาการเกษตร www.doa.go.th
สัตว์มีชีวิตและซากสัตว์	กรมปศุสัตว์ www.dld.go.th
อาหาร ยา เครื่องสำอาง และอาหารเสริม	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา www.fda.moph.go.th
ชิ้นส่วนยานพาหนะ	กระทรวงอุตสาหกรรม www.industry.go.th

บุหรี่ ยาสูบ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	กรมสรรพสามิต www.excise.go.th
เครื่องมือวิทยุสื่อสาร อุปกรณ์โทรคมนาคม	สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ www.nbtc.go.th

- การนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่
- การตรวจสอบการสำแดงโดยศุลกากร เข้า ณ ช่องไม่มีสิ่งของต้องสำแดง หรือ ช่องเขียว (Nothing to declare)
- การตรวจสอบการสำแดงโดยศุลกากร เข้า ณ ช่องมีสิ่งของต้องสำแดงหรือ ช่องแดง (Goods to declare)

การนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ที่ได้รับยกเว้นอากรมี ดังนี้

1. บุหรี่ไม่เกิน 200 มวนหรือยาสูบไม่เกิน 250 กรัมหรือน้ำหนักรวมทั้งหมดทุกประเภทไม่เกิน 250 กรัม
2. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปริมาตร ไม่เกิน 1 ลิตร

หากนำ บุหรี่ ยาสูบ หรือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เข้ามาเกินกว่าปริมาณที่กำหนด โปรดหย่อนใส่กล่องที่กรมศุลกากรจัดไว้เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกดำเนินคดี

การตรวจสอบการสำแดงโดยศุลกากร เข้า ณ ช่องไม่มีสิ่งของต้องสำแดง หรือ ช่องเขียว (Nothing to declare)

ไม่มีสิ่งของต้องสำแดง หมายถึง ผู้โดยสารที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งไม่มีของต้องชำระภาษีอากร ไม่มีของต้องห้าม หรือของต้องกักตักเข้ามาพร้อมกับตน ให้เดินผ่านช่องตรวจเขียวหรือช่องไม่มีของต้องสำแดง โดยของที่ได้รับยกเว้นอากรมี ดังนี้

- ของใช้ส่วนตัวที่มีปริมาณพอสมควรสำหรับใช้ส่วนตัวและมีมูลค่ารวมทั้งหมดไม่เกิน 20,000.- บาท ซึ่งมิใช่ ของต้องห้าม ต้องกักตัก หรือเสบียงอาหาร
- บุหรี่ไม่เกิน 200 มวนหรือยาสูบไม่เกิน 250 กรัมหรือน้ำหนักรวมทั้งหมดทุกประเภทไม่เกิน 250 กรัม.
- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปริมาตรไม่เกิน 1 ลิตร
- หากนำ บุหรี่ ยาสูบ หรือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เข้ามาเกินกว่าปริมาณที่กำหนด โปรดหย่อนใส่กล่องที่กรมศุลกากรจัดไว้เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกดำเนินคดี

กรมศุลกากรเน้นอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสาร โดยระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management) มาใช้ในการคัดเลือกตรวจสอบกระเป๋าสัมภาระผู้โดยสาร

การตรวจสอบการสำแดงโดยศุลกากร เข้า ณ ช่องมีสิ่งของต้องสำแดงหรือ ช่องแดง (Goods to declare)

1. เอกสารที่ต้องนำมาแสดง

1. หนังสือเดินทาง

2. บัญชีรายการสินค้า หรือใบเสร็จรับเงิน (ถ้ามี)

2. ขั้นตอนในการดำเนินงาน

1. ผู้โดยสารที่มีสิ่งของต้องสำแดง ขึ้นหนังสือเดินทาง พร้อมบัญชีรายการสินค้า หรือใบเสร็จรับเงิน (ถ้ามี)
2. เจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำช่องแดงตรวจสอบหนังสือเดินทาง และเปิดตรวจกระเป๋าสัมภาระของผู้โดยสาร เพื่อพิจารณารายการสิ่งของ โดยจำแนกการปฏิบัติพิธีการศุลกากร ดังนี้

- **กรณีที่ 1** เป็นของติดตัวผู้โดยสาร ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นเชิงการค้าและมีมูลค่าไม่เกิน 200,000 บาท
วิธีปฏิบัติ

1. เจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำช่องแดง คำนวณค่าภาษีอากรปากกระวาง
2. ผู้โดยสารชำระค่าภาษีอากรด้วยเงินสด หรือ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรเครดิต/บัตรเครดิต) ในกรณีที่ผ่านศุลกากรมีระบบรับชำระด้วยบัตรอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้โดยสารชำระค่าธรรมเนียมการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามอัตราที่ธนาคารกำหนด
3. รับใบเสร็จรับเงินและรับสิ่งของ

กรณีที่ 2 เป็นของต้องห้าม และ/หรือต้องจำกัดที่ไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
วิธีปฏิบัติ ให้ดำเนินคดีกับผู้โดยสาร

การผ่านแดน การถ่ายลำ (ออกข้อสอบประจำ)

การผ่านแดน คือ การขนส่งของผ่านประเทศไทย จากด่านศุลกากรแห่งหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามา ไปยังด่านศุลกากรอีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งของออกไป ภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร การขนส่งของนั้นอาจมีการเปลี่ยนถ่ายยานพาหนะ การเก็บรักษาของ การเปลี่ยนภาชนะบรรจุเพื่อประโยชน์ในการขนส่ง การเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใดๆ ซึ่งของนั้น หรือมีพฤติกรรมใดๆ เพื่อประโยชน์ทางการค้าเกี่ยวกับของดังกล่าวในระหว่างการผ่านประเทศไทย

การผ่านแดนในปัจจุบัน มี 2 รูปแบบ คือ

การผ่านแดนตามความตกลงระหว่างประเทศ ได้แก่

1. ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางถนนระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบการขนส่ง เรียกว่า ผู้ขนส่งผ่านแดน ซึ่งต้องเป็นผู้ที่ได้รับอนุมัติจากกรมการขนส่งทางบกในการทำหน้าที่ขนส่งของผ่านแดน และ การขนส่งต้องดำเนินการความตกลงฯ ในเรื่องด่านศุลกากรที่เป็นด่านศุลกากรผ่านเข้าและออก และ เส้นทาง การขนส่ง ความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย โดยการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบใน

ฐานะผู้ขนส่งผ่านแดน เนื่องจากการขนส่งสินค้าของมาเลเซียระหว่างฝั่งตะวันออกไปยังฝั่งตะวันตกของคาบสมุทรมลายูโดยทางรถไฟในประเทศไทย (ด้านศุลกากรที่รับผิดชอบ คือ ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ และด้านศุลกากรสุโหงโก-ลก)

2. การผ่านแดนตามความตกลง GATT 1994 ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบการขนส่งนี้ เรียกว่า ผู้ขอผ่านแดน

การถ่ายลำ คือ การถ่ายของจากยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาในประเทศไทย ไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร ภายใต้การควบคุมของศุลกากรในด้านศุลกากรแห่งเดียวกัน โดยมีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร

ความรับผิดชอบในเรื่องอากรขาเข้า และ อากรขาออก(ออกข้อสอบเป็นประจำ)

1. ของผ่านแดน หรือ ถ่ายลำ ที่ได้ยื่นใบขนสินค้าตามแบบ และ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และได้นำของออกไปนอกประเทศไทยภายใน 30 วันนับแต่วันที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ของนั้นไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากร กล่าวคือ ไม่ต้องชำระอากรขาเข้า และ อากรขาออก
2. ของผ่านแดน หรือ ถ่ายลำที่มีการยื่นคำขอเปลี่ยนเป็นการนำเข้าภายในกำหนด 30 วันนับแต่วันที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และได้ปฏิบัติครบถ้วนตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า ของนั้นต้องชำระอากรขาเข้าโดยคำนวณตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลานำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร
3. ของผ่านแดนตามความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางถนนระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ไม่ได้นำออกไปนอกประเทศไทย หรือ ไม่มีการยื่นคำขอเปลี่ยนเป็นการนำเข้า ภายใน 90 วันนับแต่วันที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ของนั้นตกเป็นของตกค้า
4. ของผ่านแดนตามความตกลง GATT 1994 หรือ ของถ่ายลำ ที่ไม่ได้นำออกไปนอกประเทศไทย หรือ ไม่มีการยื่นคำขอเปลี่ยนเป็นการนำเข้า ภายใน 30 วันนับแต่วันที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ของนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

การขอเป็นผู้ขนส่งผ่านแดน ผู้ขอผ่านแดน ผู้ขอถ่ายลำ

ผู้ที่ประสงค์จะขอเป็นผู้ขนส่งผ่านแดน หรือ ผู้ขอผ่านแดน หรือ ผู้ขอถ่ายลำ ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กรมศุลกากรกำหนดและยื่นคำขออนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วต้องทำสัญญาประกันทัณฑ์บนและวางหลักประกันเป็นเงินสดหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นประกันการดำเนินการ โดยผู้ขอผ่านแดนที่จดทะเบียนเป็นผู้ขอถ่ายลำด้วยสามารถใช้หลักประกันจำนวนเดียวกันค้ำประกันการดำเนินการทั้งสองประเภทได้ และ หากเป็นผู้ประกอบการ AEO สามารถใช้หลักประกันของ AEO ค้ำประกันได้ด้วย แต่เฉพาะ ผู้ขอผ่านแดนที่ขอเป็นผู้ขนส่งผ่านแดนด้วยต้องวางหลักประกันแยกกัน โดยหลักประกันดังกล่าวครอบคลุมการดำเนินการทุก

ครั้งที่มีการขนส่ง ทั้งนี้ผู้ได้รับอนุมัติเป็นผู้ขนส่งผ่านแดน หรือ ผู้ขอผ่านแดน หรือ ผู้ขอถ่ายลำ อาจเลือกการวางหลักประกันเป็นแบบรายเที่ยวก็ได้

พิธีการสุลการในการขนย้ายของผ่านแดน และ ถ่ายลำ

ผู้ขนส่งผ่านแดน หรือ ผู้ขอผ่านแดน หรือ ผู้ขอถ่ายลำ ที่ได้รับอนุมัติ ต้องจัดทำใบขนสินค้าผ่านแดนหรือใบขนสินค้าถ่ายลำในระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารตามที่กรมสุลการกำหนด ยกเว้น การผ่านแดนทางรถไฟ ตามความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย

ของต้องห้าม ของต้องจำกัด (นำมาตามเป็นข้อสอบประจำ)

1. **ของต้องห้าม** หมายถึงของที่มีกฎหมายกำหนดห้ามนำเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเด็ดขาด และในบางกรณีห้ามการส่งผ่านด้วย ผู้ใดนำสินค้าต้องห้ามเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรจะมีความผิดต้องรับโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเป็นความผิดตามมาตรา 244 และ มาตรา 246 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ พ.ศ. 2560 ด้วย ตัวอย่างสินค้าต้องห้ามในการนำเข้า-ส่งออก มีดังนี้
 1. วัตถุลามก การนำเข้าและส่งออกวัตถุลามก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบหนังสือ ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งที่พิมพ์ขึ้น รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย และภาพยนตร์ลามกหรือวัตถุลามกอื่น ๆ
 2. สินค้าที่มีตราหรือลวดลายเป็นรูปธงชาติ
 3. ยาเสพติดให้โทษ
 4. เงินตรา พันธบัตร ใบสำคัญรับดอกเบี้ยพันธบัตรอันเป็นของปลอมหรือแปลง เหรียญกษาปณ์ที่ทำให้เจ้าหน้าที่คล่องโดยทุจริต ดวงตราแผ่นดิน รอยตราแผ่นดินหรือพระปรมาภิไธย ดวงตราหรือรอยตราของทางราชการอันเป็นของปลอม
 5. สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เช่น แלבบันทึกลีเสียง (เทปเพลง) แผ่นบันทึกลีเสียง (คอมแพคดิสก์) แלבบันทึกลีภาพ (วีดีโอเทป) โปรแกรม คอมพิวเตอร์ หนังสือ หรือสินค้าอื่นใดที่ทำซ้ำหรือดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น
 6. สินค้าปลอมแปลงหรือเลียนแบบเครื่องหมายการค้า
2. **ของต้องจำกัด** หมายถึงสินค้าที่มีกฎหมายกำหนดว่าหากจะมีการนำเข้า-ส่งออกหรือผ่านราชอาณาจักรจะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ เช่น ต้องมีใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออก ต้องปฏิบัติตามประกาศอันเกี่ยวกับฉลากหรือใบรับรองการวิเคราะห์ หรือเอกสารกำกับยา เป็นต้น ผู้ใดนำของต้องจำกัดเข้ามา หรือส่งออก หรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน จะมีความผิดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

นั้น ๆ และเป็นความผิดตามมาตรา 244 และ มาตรา 246 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 ด้วย ตัวอย่างสินค้าที่มีมาตรการนำเข้า,สินค้าที่มีมาตรการส่งออก,สินค้ามาตรฐานและมาตรฐานสินค้า

สิทธิประโยชน์ทางภาษี

การคืนอากรตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๐ (ออกข้อสอบประจำ)

การคืนอากรตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 เป็นการคืนเงินอากรขาเข้าที่ผู้นำของเข้า (ผู้มีสิทธิขอคืนอากร) ที่ได้ชำระไว้ด้วยเงินสดและ/หรือ ใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคาร หรือระบบ e-Guarantee หรือ หนังสือค้ำประกันของกระทรวงการคลัง วางประกันแทนการชำระอากรขาเข้าด้วยเงินสด สำหรับของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อใช้ผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด เป็นของที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรภายใน 1 ปี นับแต่วันที่นำของเข้ามาในราชอาณาจักร และต้องยื่นขอคืนอากรภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ส่งของออกไป

ทั้งนี้ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา 29 หากโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิศัตตศุลกากร หรือกฎหมายอื่น เช่น ตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ตามกฎหมายการนิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น ตามนัยข้อกฎหมายถือว่าของนั้นได้ส่งออกตามมาตรา 29 ในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการตามมาตรา 29 ที่จะให้ได้รับการคืนอากรสำหรับของที่นำเข้า แม้ไม่ได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งใช้บังคับเฉพาะกรณีโอนหรือจำหน่ายสินค้าสำเร็จรูป/กึ่งสำเร็จรูปเท่านั้น ดังนั้น ผู้นำของเข้าตามมาตรา 29 สามารถยื่นขอคืนอากรสำหรับของเช่นนั้นได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

➤ คลังสินค้าทัณฑ์บน(ออกข้อสอบประจำ)

คือ พื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อใช้สำหรับเก็บของหรือแสดงและขายของที่เก็บ หรือผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน

➤ ประเภทของคลังสินค้าทัณฑ์บน (จำให้ได้)

1. คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อเก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บน
 1. คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป
 2. คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับเก็บก๊าซปิโตรเลียมเหลว
 3. คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มห้อมหรือสร้างเรือ
 4. คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับเก็บน้ำมัน
2. คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน

1. คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร
2. คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับจัดแสดงหรือนิทรรศการ
3. คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากรบนเที่ยวบิน
3. คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน
 1. คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า
 2. คลังเสบียงทัณฑ์บน

➤ สิทธิประโยชน์คลังสินค้าทัณฑ์บน

ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือในสภาพอื่น แต่ไม่รวมถึงการนำของในราชอาณาจักรที่ต้องเสียอากรขาออกเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนและได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในสภาพเดิมยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออก แก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้า ตามมาตรา 29 หรือ ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ในเวลาที่ปล่อยของนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน และการรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ปล่อยของนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

➤ เขตปลอดอากร(ออกข้อสอบตลอด) คือ เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้ เพื่อประโยชน์ทางอากรศุลกากรในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยผู้ที่ประสงค์จะจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

➤ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร คือ ผู้ที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศในเขตปลอดอากร

สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร

1. ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเข้าไปในเขตปลอดอากรในกรณีดังนี้
 - เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบแห่งของดังกล่าวที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการ โดยให้รวมถึงของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบหรือติดตั้งโรงงานหรืออาคารในเขตปลอดอากร

- ของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใด ที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ
 - ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น
2. ได้รับยกเว้นอากรขาออก สำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร
 3. ในกรณีที่มิกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร
 4. ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือวัตถุดิบภายในราชอาณาจักร ซึ่งนำเข้าไปในเขตปลอดอากร เพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร สำหรับผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรในพื้นที่ต่อไปนี้
 - เขตปลอดอากร ณ สนามบินดอนเมือง สนามบินสุวรรณภูมิ และสนามบินอู่ตะเภา
 - เขตปลอดอากรที่จัดตั้งในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
 - เขตปลอดอากรที่จัดตั้งในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมรายปี(เคยออกข้อสอบมาแล้ว)

การได้รับสิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากรในฐานะผู้จัดตั้งเขตปลอดอากร หรือผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมรายปี ดังนี้

- ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสำหรับผู้จัดตั้งเขตปลอดอากร 10,000 บาท
- ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับผู้จัดตั้งเขตปลอดอากร 450,000 บาท
- ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสำหรับผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร 5,000 บาท
- ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร 45,000 บาท

การแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร และผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบการในเขตปลอดอากร ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตแล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น (กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มีโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท)

ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การเลิกการดำเนินการ

ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกการดำเนินการให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันที่จะเลิกการดำเนินการ และเมื่อแจ้งการเลิกการดำเนินการแล้วต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาต กรณีเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร ต้องแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรของตน ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มีโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท)

- นำของออกจากเขตปลอดอากร พร้อมทั้งเสียอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด หรือ
- ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๕ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร หรือกฎหมายอื่น แล้วแต่กรณี

เมื่อได้มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งข้างต้นแล้ว อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเลิกการดำเนินการได้ โดยใบอนุญาตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิกการดำเนินการได้

กรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งได้แจ้งการเลิกการดำเนินการแล้ว แต่ไม่ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งข้างต้น อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และสิทธิประโยชน์สำหรับของที่อยู่ในเขตปลอดอากรนั้นต้องสิ้นสุดลง และต้องเสียอากรนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต โดยให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคา ศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในวันที่สิทธิได้รับยกเว้นอากรสิ้นสุดลง

การพักใช้ใบอนุญาต

กรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาต อธิบดีจะมีหนังสือเตือนให้ปฏิบัติหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตาม อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต ซึ่งผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดดำเนินการตามใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด และเมื่อผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตนั้นได้ปฏิบัติถูกต้องแล้ว อธิบดีจึงจะสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

การเพิกถอนใบอนุญาต(จำเพาะออกข้อสอบประจำ)

อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ไม่ดำเนินการภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หรือหยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันโดยไม่ได้แจ้งให้อธิบดีทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด